

PREJETO 27. 12. 2010

U 380/2007-15

X Ips 641/2008

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

14. 12. 2010

SKLEP

Vrhovno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali vrhovni sodnici in sodnik Martina Lippai kot predsednica ter Irena Badovinac-Bjelič in Bojan Dolenc kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Maše Trbanc Logar kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **ELEKTRO PRIMORSKA d. d.**, Erjavčeva 22, Nova Gorica, ki jo po pooblastilu predsednika uprave Julijana Fortunata zastopajo odvetniki Odvetniške pisarne Miro Senica in odvetniki, Ljubljana, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Ministrstvo za okolje in prostor, Ljubljana,

zaradi priznanja lastnosti stranke v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja,

o reviziji tožeče stranke zoper sodbo Upravnega sodišča Republike Slovenije, Oddelka v Novi Gorici, U 380/2007-15 z dne 12. 6. 2008,

na seji 1. decembra 2010

SKLENILO:

- I. Revizija se zavrže.
- II. Tožeča stranka sama trpi svoje stroške revizijskega postopka.
- III. Stranka z interesom Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije, DOPPS-Bird Life Slovenija, sama trpi svoje stroške revizijskega postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Z izpodbijano sodbo je sodišče prve stopnje na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu - ZUS-1 (Ur. l. RS, št. 105/2006) kot neutemeljeno zavrnilo revidentovo tožbo zoper odločbo tožene stranke, št. 35402-2/2006-31 z dne 17. 9. 2007, s katero je ta odpravila sklep Agencije Republike Slovenije za okolje, št. 35402-114/2004-215 z dne 27. 7. 2007, s katerim ta Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije, DOPPS Bird Life Slovenija (v nadaljevanju DOPPS), ni priznal lastnosti stranskega udeleženca v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja za poseg: veterna elektrarna Volovja reber, 20 kV kableske povezave, povezovalne poti, RTP Volovja reber in povezovalni 110 kV daljnovod RTP Ilirska Bistrica-RTP Volovja reber, ki je uveden na zahtevo nosilca nameravanega posega Elektro Primorske d.d., Nova Gorica (1. točka izreka), in s svojo odločbo DOPPS priznala lastnost stranskega udeleženca v navedenem postopku.
2. Po presoji sodišče prve stopnje je odločitev tožene stranke v obravnavani zadevi pravilna in na zakonu utemeljena, strinja se tudi z razlogi izpodbijane odločbe. Sklicuje se na določbe 64., 152. in 153. člena Zakona o varstvu okolja - ZVO-1 (Ur. l. RS, št. 39/2006) ter 101. e in 137. člen Zakona o ohranjanju narave - ZON (Ur. l. RS, št. 96/2004).
3. Zoper v uvodu navedeno pravnomočno sodbo sodišča prve stopnje je revident vložil revizijo in njeno dovoljenost utemeljeval z razlogi iz 2. in 3. točke drugega odstavka 83. člena ZUS-1. Revizijo vlaga iz revizijskih razlogov zmotne uporabe materialnega prava in bistvene kršitve določb postopka v upravnem sporu. Meni, da je za presojno stranske udeležbe v postopku okoljevarstvenega soglasja v obravnavanem primeru treba uporabiti določbe 64. člena ZVO-1 in ne določbe 137. člena ZON. Sodišče prve stopnje je kršilo določbe 11. in 14. točke drugega odstavka 339. člena Zakona o pravnem postopku - ZPP. Predlaga, da Vrhovno

sodišče reviziji ugodi in izpodbijano sodbo spremeni tako, da tožbenemu zahtevku ugodi, toženi stranki pa naloži plačilo stroškov postopka, podrejeno pa, da Vrhovno sodišče reviziji ugodi in izpodbijano sodbo razveljavi ter zadevo vrne v novo odločanje sodišču prve stopnje, toženi stranki pa naloži plačilo stroškov postopka.

4. Tožena stranka v odgovoru na revizijo vztraja pri odločitvi in razlogih izpodbijane odločbe ter predlaga, da Vrhovno sodišče revizijo kot neutemeljena zavrne.
5. Stranka z interesom, DOPPS, ki jo po pooblastilu predsednika Rudolfa Tekavčiča zastopa odvetnik Tomaž Petrovič, v odgovoru na revizijo prereka vse navedbe revidenta v reviziji. Predlaga, da Vrhovno sodišče revizijo zavrže, podrejeno pa, da jo kot neutemeljeno zavrne ter zahteva povrnitev stroškov revizijskega postopka.

K I. točki izreka:

6. Revizija ni dovoljena.
7. Vsakdo, ki zahteva sodno varstvo svojih pravic ali pravnih koristi, četudi z revizijo kot izrednim pravnim sredstvom, mora izkazati pravni interes oziroma pravnovarstveno potrebo. To pomeni, da mora izkazati, da bi ugoditev njegovi zahtevi pomenila zanj določeno pravno korist, ki je brez tega ne bi mogel doseči. Na obstoj pravnega interesa mora sodišče paziti po uradni dolžnosti ves čas postopka, tudi Vrhovno sodišče v revizijskem postopku. Pravni interes je torej tisti na zakon oprti dejanski interes, ki ga zasleduje tožnik v upravnem sporu za zagotovitev boljšega pravnega položaja, ki si ga brez uspeha v upravnem sporu ne bi mogel izboljšati ali ga ne bi bil deležen.
8. V obravnavani zadevi je tožena stranka z izpodbijano odločbo na pritožbo DOPPS odpravila sklep prvostopnega upravnega organa, ki DOPPS ni priznal lastnosti stranskega udeleženca in s to odločbo DOPPS priznala lastnost stranskega udeleženca v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja za tam navedeni poseg. V upravnem postopku se o priznanju lastnosti stranskega udeleženca odloča s pisnim sklepom, zoper katerega je pritožba le, če se lastnost stranskega udeleženca ne prizna (prvi odstavek v povezavi s petim odstavkom 142. člena ZUP). Ta določba pomeni tudi, da zoper sklep, s katerim se lastnost stranskega udeleženca prizna, ni pritožbe (glej prvi odstavek 258. člena ZUP). Ker v tem primeru prvostopni organ DOPPS ni priznal lastnosti stranskega udeleženca, je ta vložil pritožbo, o kateri pa drugostopni organ odloči z odločbo, če seveda odloča meritorno, tudi tedaj, ko s svojo odločbo odloča namesto prvostopnega organa, ki bi sicer svojo odločitev sprejel v obliki sklepa. Če bi torej v tem primeru že

prvostopni organ DOPPS priznal lastnost stranskega udeleženca, pritožba zoper tak sklep v upravnem postopku ne bi bila dopustna. Zoper tak sklep pa tudi ne bi bil dopusten upravni spor (glej drugi odstavek 5. člena ZUS-1). Vendar je sedanji revident vložil tožbo zoper navedeno odločbo tožene stranke.

9. Skladno s subjektivnim konceptom upravnega spora po ZUS-1 lahko v postopku upravnega spora kot tožnik nastopa le tista oseba (fizična ali pravna), ki varuje svoje pravice in pravne koristi, v katere poseže upravni akt. Revident v tožbi ni uveljavljal kakšne svoje pravice ali pravne koristi. Z v tem upravnem sporu izpodbijanem aktom, s katerim se je DOPPS priznala lastnost stranskega udeleženca v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja, ni bilo poseženo v pravice ali na zakon oprte koristi revidenta. Revident ni izkazal svojega pravnega interesa že za vložitev tožbe v upravnem sporu, na katerega obstoj, kot že navedeno, mora paziti sodišče po uradni dolžnosti ves čas postopka (drugi odstavek 36. člena ZUS-1). Ker revident že za vložitev tožbe ni izkazal pravnega interesa (in bi sodišče prve stopnje zaradi tega moralo tožbo zavreči), tega ne izkazuje niti za vložitev revizije.
10. ZUS-1 v četrtem odstavku 83. člena določa, da revizija ni dovoljena, če jo vložijo nekdo, ki zanjo nima pravnega interesa. Ker je revizijo v obravnavanem primeru vložil revident, ki zanjo glede na navedeno nima pravnega interesa, je Vrhovno sodišče vloženo revizijo na podlagi 89. člena ZUS-1 kot nedovoljeno zavrglo.

K II. točki izreka:

11. Revident z revizijo ni uspel, zato na podlagi določb prvega odstavka 165. člena in prvega odstavka 154. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1 sam trpi svoje stroške revizijskega postopka.

K III. točki izreka:

12. Stranka z interesom z navedbami v odgovoru na revizijo ni v ničemer prispevala k odločitvi, zato je Vrhovno sodišče skladno z določbami prvega odstavka 155. člena in prvega odstavka 165. člena ZPP, v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1 odločilo, da sama trpi svoje stroške revizijskega postopka.

Ljubljana, 1. december 2010

Predsednica senata:

Martina Lippai l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom.
Podpis pristojnega delavca sodišča: